

A. všeobecné,

B. zvláštní.

Pro oba druhy jest předepsáno přihlášení dávkou povinnými osobami.

ad A.

O všeobecném hudebném.

§ 2.

Podle obsahu §§ 1. a 2. zákona jest zapraviti všeobecné hudebné nejen za odbývání tanečních zábav s hudbou, ale i za odbývání hudebních zábav každým hostinským a výčepníkem, který zábavy takové u vykonávání své živnosti během roku ve veřejné místnosti odbývá aneb odbýváti nechává (§§ 16. a 19. živnostenského zákona ze dne 15. března 1883, čís. 39 ř. z.).

Povinným jest tedy pokládati majitele koncesse, pokud se týče nájemce nebo zástupce v dotyčné živnosti a jest s ním jako takovým jednati.

§ 3.

Hostinští a výčepníci jsou i tehdy všeobecným hudebným povinni, pořádají-li hudební zábavy (koncerty, hudební představení, ať již se tyto konají samostatně nebo jen k vyplnění mezidobí nebo přestávek při divadlech, deklamacích, či jiných zábavách) při provozování své živnosti v zahradách, parcích, lesích a na podobných místech.

ad B.

O zvláštním hudebném.

§ 4.

Hostinští a výčepníci mají mimo všeobecné hudebné podle ustanovení § 5. zákona zapraviti také ještě zvláštní hudebné, a sice za každou jednotlivou taneční zábavu s hudbou, kterou ve veřejné místnosti budou za plat pořádati.

Za plat dlužno považovati:

- a) vybírá-li se vstupné vůbec;
- b) vybírá-li se odměna za každý jednotlivý tanec nebo za více tanců;
- c) jsou-li hudebníci hostinskými a výčepníky, kteří zábavu pořádají, v přičině odměny v penězích neb naturalích odkázáni na příspěvky účastníků zábavy;
- d) koná-li se zábava při hudebním nástroji hracím, za jehož hru se nějakým způsobem platí;
- e) zvýší-li se vzhledem k zábavě ceny pokrmů a nápojů.